Wychodzi raz w tygodniu. Kraków, dnia 26-go września 1936 r. Porto opłacone ryczałtem.

ROK XIX. Numer 30.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:
Abonament kwartalny 4 zł
„ półroczny 8 zł
„ roczny 16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:
Wiersz milim. 1 szp. na okładce **40 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki **60 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. w tekście **60 groszy**
Cała strona okładki **Zł 200** Pół strony okładki **Zł 100**
Ćwierć strony **Zł 50** Ósma strony **Zł 25**
Cała strona w tekście **Zł 450,** Pół strony **Zł 230**
Ćwierć strony **Zł 120** Jedna ósma strony **Zł 60**

Rozpowszechniajcie „Przegląd Kupiecki”

JAK SIĘ BĘDZIE PRZEDSTAWIAĆ REORGANIZACJA HANDLU ZAGRANICZNEGO POLSKI?

Zjazd Związku Izb Przemysłowo - Handlowych we Lwowie uchwalił projekt regulaminu Rady Handlu Zagranicznego, która obecnie obejmie całość samorządu gospodarczego, a więc po za samorządem przemysłowo-handlowym również samorządy rolniczy i rzemieślniczy. Regulamin Rady równolegle do uchwalenia go przez Związek Izb P. H. jest tematem badań związku Izb i Organizacji Rolniczych oraz Związku Izb Rzemieślniczych. Na zjeździe Związku Izb P. H. w czasie dyskusji wysuwano postulat szybkiego powołania do życia tej instytucji. Ze strony organizacji rolniczych uznają również potrzebę szybkiego załatwienia tej sprawy. Ze względu na pośpiech Rada powstanie wobec tego początkowo jako instytucja prywatno - prawna, a w przyszłości mogłoby dopiero nastąpić przekształcenie jej na instytucję prawa publicznego. Równocześnie został uchwalony projekt regulaminu Centralnego Komitetu Przywozowego Rady Handlu Zagranicznego, którym będzie obecna Centralna Komisja Przywozowa. Centralny Komitet Przywozowy przekaże swe uprawnienia w zakresie wydawania pozwoleń przywozu poszczególnym Izbom Przemysłowo - Handlowym, sprawując jedynie nadzór i ustalając zasadnicze normy w tej dziedzinie. Po za Centralnym Komitetem Przywozowym Rada Handlu Zagranicznego podzieli swe prace między komitety, których będzie ogółem 4-ry: 1) Komitet Popierania Wywozu, 2) Komitet Traktatowy, 3) Komitet Portowy oraz 4) Komitet Organizacji Handlu Zagranicznego i Standaryzacji. Jak się dowiadujemy, ostateczne uzgodnienie regulaminów Rady Handlu Zagranicznego oraz Centralnego Komitetu Przywozowego Rady między poszczególnemi działami samorządu gospodarczego jest kwestią najbliższych dni.

O REWIZJĘ TARYFY PASAŻERSKIEJ na kolejach.

Onegdaj obradowała w krakowskiej Izbie przemysłowo - handlowej międzyizbowa komisja komunikacyjno - turystyczna. Pierwszy dzień obrad poświęcony był sprawom komunikacji kolejowej, tak osobowej jak i towarowej. W wyniku obrad uchwalono wystąpić o uruchomienie przewidzianych rozkładem jazdy pociągów motorowych, w szczególności na linjach: Katowice — Warszawa, Kraków — Radom — Warszawa i Kraków — Krynica, oraz podjąć sprawę rewizji obecnej taryfy pasażerskiej.

Z dziedziny komunikacji towarowej, powzięto kilka ważnych dla życia gospodarczego uchwał w sprawie nadesłanego Izbom do zaopinjowania projektu regulaminu przewozu towarów (część 1, a), nowej formy listów przewozowych, warunków stosowania taryf ulgowych, przewozów w kontenerach i t. p.

Drugi dzień obrad zajęły sprawy komunikacji pocztowej, telefonicznej, samochodowej oraz zagadnienia turystyczno - letniskowe. Postanowiono wystąpić do ministerstwa poczt i telegrafów w sprawie zmiany obowiązującej ordynacji pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

Specjalną uwagę poświęcono rozpatrzeniu zagadnienia zarobkowego przewozu samochodowego. Po kilkugodzinnej dyskusji postanowiono przystąpić do stworzenia przy Związku Izb specjalnej komórki, mającej na celu badanie tego zagadnienia.

W związku z wyłonioną kwestją podciągnięcia rolników, wynajmujących letnikom w sezonie pokoje, pod ustawę o podatku przemysłowym, wyraziła komisja pogląd, że powyższe zagadnienie należy rozpatrzyć przedewszystkiem pod kątem widzenia popierania turystyki i ruchu letniskowego, oraz że nie może ona być załatwiona ze szkodą dla rozwoju tego ruchu. Powyższe zagadnienie będzie przedmiotem obrad najbliższej komisji skarbowej.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XIX. **Kraków, dnia 26 września 1936** **Nr. 30.**

Echa tygodnia.

Jest trochę nieswojo pisać o poprawie sytuacji gospodarczej w świecie. Ludzie tak się przyzwyczaili do biadania, tak się przejęli pesymizmem, że na optymistę patrzą jak na z lekka pomylonego. Co wiosnę od szeregu lat optymiści wypatrywali poprawy sytuacji. W każdym kruku widzieli jaskółkę, w każdym krachu przedsiębiorstwa widzieli „oczyszczanie się atmosfery". Budowali na najbardziej logicznych przesłankach, opierali się na statystyce, że poprawa „musi nadejść na wiosnę", a jednak poprawa nie nadchodziła. Co im oczywiście nie przeszkadzało wróżyć w następnym roku na wiosnę znów poprawy sytuacji gospodarczej.

Pesymiści zawładnęli umysłami i sercami ludzi. Wszystko się już tak przyzwyczaiło do smutnego wzdychania, że trudno było pomyśleć nawet o usłyszeniu jakiegoś radosnego okrzyku. Skoro poprawa sytuacji gospodarczej możliwa jest tylko po stabilizacji walut, ta zaś możliwa jest tylko po zniesieniu ograniczeń dewizowych, to zaś z kolei możliwe jest dopiero po przywróceniu wolnego handlu, przywrócenie zaś wolnego handlu możliwe jest dopiero po osiągnięciu porozumienia politycznego, po usunięciu widma wojny — więc cóż? Kto jest na tyle lekkomyślnym optymistą, aby wierzył, że obecne pokolenie potrafi się zdobyć na tego rodzaju wyniki zdrowego rozsądku?

Ustabilizujcie waluty — mówią Francuzi. Znieście ograniczenia dewizowe — mówią Niemcy. Znieście cła i trudności wymiany międzynarodowej — mówią Anglicy. rykanie. I jak we wszystkim innym tak i tutaj każdy oczekuje pierwszej ofiary — od drugiego. Anglicy chcą ustabilizować walutę choćby dziś, ale pod warunkiem, że się przywróci wolny handel. Reszta państw godzi się na przywrócenie wolnego handlu, ale pod warunkiem rozbrojenia wojskowego.

A z rozbrojeniem?

Szkoda mówić.

Ludziska zawiesili smutnie głowy i przestali obserwować rozwój wypadków w gospodarstwie światowym.

P. T. Abonenci „Przeglądu Kupieckiego“ oraz Członkowie Krak. Stowarzyszenia Kupców mogą otrzymać zniżki na nowy sezon do kina „Wanda“ w Adm. „Przegl. Kupieckiego“.

Szczęk zbrojeń wypłoszył wszelkie marzenia o możliwości poprawy.

A poprawa następuje. Nie jest już zapowiedź poprawy, nie jest to „jaskółka“, która na każdą wiosnę fruwała po szpaltach dzienników światowych, ale rzeczywista poprawa gospodarcza. Wzrasta produkcja przemysłowa, wzrasta handel światowy, wzrastają ceny, ubywa zapasów towarów, wzrastają przewozy kolejowe, wzrasta zatrudnienie żeglugi morskiej, spada bezrobocie. Według biuletynu statystycznego Ligi Narodów, światowa produkcja przemysłowa przekroczyła już w r. 1935 około 6 proc. stan produkcji przemysłowej z roku szczytowej konjunktury gospodarczej 1929 roku. Rok 1936 przyniesie zapewne dalsze silne zwiększenie się światowej produkcji przemysłowej. Wzrasta również produkcja surowców, których wskaźnik wyniósł 104 w r. 1935 wobec 100 w r. 1929.

Ten sam wydział statystyczny Ligi Narodów ogłosił przed rokiem przerażającą statystykę surowców, zniszczonych przez politykę waloryzacyjną poszczególnych państw w r. 1934. olbrzymie zwały zapasów surowców przytłaczały ceny światowe. Co pewien czas nadchodziła wiadomość o tym, jak to Brazylja topiła miljony worków kawy, jak to Stany Zjednoczone paliły pszenicę, jak to Argentyna zarzynała masowo bydło, z którym nie wiedziała co począć. Dziś wiadomości te zniknęły ze szpalt dzienników. Zapasy surowców i płodów rolnych gwałtownie spadają. W stosunku do ubiegłego roku spadły w pierwszym półroczu b. r. zapasy zboża o 20 proc., węgla o 24 proc., kauczuku o 23 proc., cynku o 21 proc., cukru i jedwabiu o 16 proc., herbaty o 12 proc. Wzrasta zatrudnienie, wzrastają płace i zarobki, wzrasta konsumcja a zatem i ceny. Niemal wszystkie ceny surowców i płodów rolnych liczone w złocie zwyżkowały w stosunku do ubiegłego roku.

Wartość handlu światowego wzrosła w drugim kwartale o 8 proc w stosunku do analogicznego okresu roku 1935. Uwzględniając jednak wzrost cen, powiększenie rozmiarów handlu światowego wynosi jedynie 2 proc. W cyfrze absolutnej nie jest to, oczywiście, wiele. Proszę jednak zważyć, że od szeregu lat żadne państwo nie uczyniło niczego w kierunku złagodzenia trudności importowych, owszem, wszystkie państwa robiły co mogły, byleby jak najbardziej zmniejszyć własny przywóz. W takich warunkach już zatrzymanie spadku handlu międzynarodowego byłoby sukcesem nielada, a cóż dopiero wzrost.

Mimo to trudno być optymistą. Rumieńce na obliczu gospodarstwa światowego nie są rumieńcami tężyzny i zdrowia ale wypiekami gorączki i denerwującego wyczekiwania przed czymś wielkim i strasznym, co ma nastąpić dziś, jutro. Wzrost produkcji przemysłowej, spadek zapasów surowców i wzrost cen — to oznaki wielkiej inflacji kredytowej, którą finansuje się gigantyczny wyścig zbrojeń między narodami. Mocarstwa inwestują w ten wyścig nieraz całe swe majątki narodowe, byleby nie dać się wyprzedzić, byleby być pierwszym. Skupuje się na gwałt surowce, które „przydadzą się“ w okresach niedostatku wojennego, buduje się wielkie fabryki amunicji i sprzętu wojennego, wznosi się fortyfikacje i motoryzuje się. Kraje bogate sięgają w głąb swych rezerw, kraje, które rezerw tych nie mają, zbroją się na kredyt, budują wielką piramidę inflacji kredytowej, gdy szczątki ostatniej jeszcze leżą na pobojowisku międzynarodowych rynków pieniężnych. Wszystko na kredyt — bo za wszys-

tko zapłaci wróg, pokonany w przyszłej wojnie.

Rumieńce na obliczu gospodarstwa światowego nie są wynikiem pełnokrwistości organizmu. Świat stanął na głowie, krew spłynęła na twarz.

Tworzą się skrzepy krwi. Przywykliśmy je nazywać tezauryzacją. Pozostaje cudaczne zjawisko, że w okresie boomu inwestycyjnego, złoto chowa się do mysiej dziury. Tezauryzacja wzrasta zamiast maleć ogólna wartość stezauryzowanego złota od początku 1931 roku do połowy 1936 szacowana jest na 15,3 miljarda złotych.

Przez świat chodzi niepokojące pytanie: Co nastąpi wcześniej: czy wybuch tych wszystkich beczek prochu, które narody z takim mozołem ustawiają obok siebie, czy też zawalenie się olbrzymiej piramidy inflacji kredytowej.

O przyspieszenie załatwiania rekursów podatkowych.

Stałą bolączką, stałym postulatem podatników jest, aby kwestja rozpatrywania i załatwiania odwołań podatkowych znalazła na terenie Władz skarbowych takiesamo zrozumienie jak kwestja wymiarów, a **szczególnie ich egzekucji.** Podczas bowiem, gdy — na ogół — terminy wyznaczone dla zakończenia akcji wymiarowej **bywają dotrzymywane,** gdy wszelkie naciski w kierunku bezwzględnego prowadzenia egzekucji bywają bezzwłocznie w czyn wprowadzane, to sprawa szybkiego „wymiaru sprawiedliwości podatkowej“ to znaczy: załatwiania rekursów **niestety nadal pozostawia wiele do życzenia.** Po dziśdzień nie zostały jeszcze załatwione liczne odwołania z przed 2, a nawet i więcej lat. W międzyczasie jednak działa precyzyjnie maszyna egzekucyjna, a płatnik nie może doczekać się załatwienia odwołania.

Obserwujemy stale, że Komisja Odwoławcza załatwia rekursy tylko w homeopatycznych dawkach, że jej możliwości są znacznie większe aniżeli materjał jej dostarczany. Niestety jednak powstają wciąż poważne luki czasowe między posiedzeniami Komisji Odwoławczej.

Przyczyną tego fatalnego stanu rzeczy, wywołującego ogólne narzekania, a często powodującego ruinę rekurenta jest **brak dostatecznej ilości odpowiednio kwalifikowanego personalu w Urzędach Skarbowych,** jako Władzy I-szej instancji, rozpatrujących pierwiastkowo odwołania, uzupełniających dochodzenia wzgl. wnioskujących wniesione odwołania. Referenci podatkowi muszą bowiem bezzwłocznie po dokonaniu wymiarów spełniać szereg innych, bieżących czynności, wśród których poczestne miejsce zajmują przygotowania do **następnych wymiarów** i nie są w stanie przystąpić do załatwienia wniesionych odwołań za **miniony** rok. Wywołuje to ogólne wrażenia, że Władza skarbowa poświęca specjalną uwagę **faktowi wymiarów i egzekucji,** zaniedbując ewentualne prostowanie wzgl. zniżanie wymiarów w wypadku uzasadnionych zarzutów odwołania.

Jak z jednej strony słusznem jest wprowadzenie oszczędności w życie publiczne, to jednak w tym kierunku żadną miarą **nie powinien ten moment oszczędnościowy decydować.**

Zwracamy się pod adresem miarodajnych czynników **z usilną prośbą, by zechciały powiększyć ilość kwalifikowanych referentów podatkowych** przy Izbach i Urzędach Skarbowych, gdyż usprawnienie aparatu administracyjnego niezawodnie przyczyni się do przyspieszenia wpływu prawomocnych należności podatkowych, zapobiegnie narostowi zaległości, uchroni wielu podatników przed rujnującemi następstwami nadmiernego świadczenia podatkowego i podniesie zaufanie do objektywności Władz Skarbowych.

Opinje podatkowe.

Izba przemysłowo-handlowa we Lwowie wydała następującą opinię w sprawach podatkowych:

W handlu nożami, widelcami i łyżkami, za „większą ilość" czyli partję w rozumieniu taryfy świadectw przemysłowych, uważać należy sprzedaż jednorazową od 100 tuzinów wzwyż. — W mniejszych ilościach bowiem, aniżeli 100 tuzinów zakupują ten artykuł w okręgu Izby przedsiębiorstwa handlu detajlicznego wzgl. tzw. półhurtownicy.

Pojęcie „większej ilości" czyli partii w handlu błyskawicznymi suwakami i zameczkami do teczek w rozumieniu taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, nie daje się ilościowo określić, o ile chodzi o sprzedaż błyskawicznych suwaków oraz zameczków do teczek. Zarówno jedna, jak i druga grupa towarów wykazuje różnorodność tak pod względem jakości, jak i cen, która uniemożliwia przyjęcie pewnej cyfry ilościowej dla pojęcia partii. W obrocie handlowym bowiem istnieją zameczki do teczek wartości 20 groszy od sztuki i zameczki, których wartość wynosi 1 zł. To samo dotyczy suwaków błyskawicznych, których wartość ponadto zależna jest od wielkości względnie długości. W tym stanie rzeczy Izba wyraża zapatrywanie, że pojęcie partji dałoby się tu ustalić tylko wartościowo, przy czym za „większą ilość" uważać należy jednorazową sprzedaż błyskawicznych suwaków względnie zameczków do teczek wartości conajmniej 500 zł.

Odwołania od wymiaru podatku przemysłowego.

Władze skarbowe przystąpiły do egzekucji podatku przemysłowego od obrotu za rok 1935. Egzekucje należnego podatku przeprowadzają Urzędy Skarbowe u wszystkich zalegających płatników, a więc i tych, którzy odwołali się od wymiaru do Komisji Odwoławczej, wnosząc odwołania w przepisowym terminie.

Wobec tego, że samo wniesienie odwołania nie wstrzymuje zapłaty wymierzonego podatku, należy w oddzielnem podaniu zwrócić się do Urzędu Skarbowego o ograniczenie tymczasowe egzekucji do sumy niereklamowanej przez płatnika w odwołaniu. O ile podanie takie, względnie odwołanie, poparte jest przez płatnika dowodami lub wyjaśnieniami niewątpliwymi dla władz skarbowych, to egzekucja wyznaczonego podatku zostaje ograniczona. Znaczna jednak ilość płatników, która składa odwołania, nie broni się w swych odwołaniach należycie, nie popiera swych często słusznych zarzutów należytymi dowodami, nie uzasadnia odwołania takim materiałem dowodowym, z któregoby wynikało, że obrót, wykazany przez płatnika w zeznaniu, był zgodny z rzeczywistością i odpowiadał faktycznie obrotom, osiągniętym w roku 1935. Natomiast często płatnicy przytaczają okoliczności ogólnie znane szablonowe, jak — kryzys gospodarczy, zastój, słabe targi — które to okoliczności już wzięte zostały pod uwagę przy ustalaniu obrotu przez władze wymiarowe. To też takie odwołania załatwiane są przez władze skarbowe odmownie.

Odwołania od wymiaru są obecnie rozpatrywane przez władze skarbowe. Można je jeszcze uzupełnić dodatkowymi wyjaśnieniami, załączyć wiarygodne dokumenty i uzasadnić słuszność swych pretensyj w sposób niewątpliwy.

Zaostrzenie kontroli podatków bezpośrednich.

Rozporządzenie p. Ministra Skarbu.

Minister Kwiatkowski podpisał rozporządzenie, wprowadzające zwiększenie kontroli skarbowej w dziedzinie podatków bezpośrednich. Na mocy tego rozporządzenia t. zw. brygady kontroli skarbowej współpracować mają z urzędami skarbowemi i przeprowadzać kontrolę nietylko w zakresie akcyz i monopolów, ale również i podatków bezpośrednich.

Urzędnikom kontroli skarbowej, obok właściwych ich zadań, mają być powierzane następujące funkcje z zakresu podatków bezpośrednich:

1) przeprowadzanie lustracji przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych celem stwierdzenia, czy przedsiębiorstwa te posiadają właściwe świadectwa przemysłowe;

2) zbieranie informacji dla celów podatkowych w przedsiębiorstwach akcyzowo-monopolowych oraz u właścicieli majątków rolniczych, w których znajdują się przedsiębiorstwa podlegające nadzorowi władz akcyzowych. Zbieranie tych informacyj ma się dokonywać również na dworcach kolejowych, w urzędach pocztowych, w urzędach gminnych, itp.;

3) kontrola nad sprzedawcami materjału stemplowego i kart do gry;

4) kontrola podatku od uboju;

5) kontrola podatku od energji elektrycznej;

6) kontrola prawidłowości potrąceń z tytułu podatku dochodowego od uposażeń wypłacanych pracownikom w przedsiębiorstwach akcyzowo-monopolowych oraz u właścicieli majątków rolniczych, w których znajdują się przedsiębiorstwa podlegające nadzorowi władz akcyzowych;

7) współdziałanie z urzędami skarbowemi w zakresie ścigania przestępstw podatkowych.

O obniżenie granicy zarobków wolnych od egzekucji.

Zgodnie z przepisami Kodeksu Postępowania Cywilnego, zarobki do 100 zł. miesięcznie wolne są od egzekucji. Ostatnio niektóre organizacje kupieckie wystąpiły o obniżenie tej granicy, motywując swe stanowisko względami praktycznemi i panującemi obecnie stosunkami. Podkreślają mianowicie, że poziom zarobków, zwłaszcza robotników, często nie sięga 100 zł. miesięcznie; w tym stanie rzeczy kupcy albo odmawiać muszą wielu osobom kredytu, albo narażają się na niebezpieczeństwo zamrożenia, szczególnie na prowincji swych nikłych środków obrotowych u niesumiennych dłużników, korzystających z wymienionego przepisu.

Sprawą tą zainteresował się samorząd gospodarczy, przyczem poszczególne organizacje gospodarcze sformułować mają w tej materji swe wnioski.

PRZEDAWNIENIE WYKONANIA KARY Z USTAWY KARNO - SKARBOWEJ

Wedle art. 42 § 1 ust. karno-skarbowej, wydany przez sąd, wyrok nie może być wykonany, jeżeli od wydania wyroku upłynęło 6 lat, zaś przy porządkowych przestępstwach dwa lata. Ponieważ były wątpliwości, czy wobec rozpoczęcia wykonania kary następuje przerwa, zawieszenie lub ustanie przedawnienia, wydało Ministerstwo skarbu okólnik z dnia 20 lipca 1936 r. L. D. I. 3355/2/36 wyjaśniający, że rozpoczęcie wykonania kary nie ma żadnego wpływu na samo przedawnienie i o ile od wydania wyroku upłynęły okresy czasu wyżej podane, następuje przedawnienie. W przypadku zatem, gdy wykonanie kary przerwano — nie można rozpocząć wykonania reszty kary, jeśli w międzyczasie ubiegł termin przedawnienia.

Dalsze zarządzenia komisji dewizowej.

Komisja dewizowa wydała dwa nowe zarządzenia.

W pierwszem zarządzeniu uprawniła ona polską kasę rządową w Gdańsku do udzielenia zezwolenia na przewóz obligacyj pożyczki narodowej i 3 proc. pożyczki inwestycyjnej z Gdańska do Polski.

Zezwolenia te mogą być wydawane subskrybentom lub ich spadkobiercom, zamieszkałym na terenie Wolnego Miasta Gdańska.

W drugiem zarządzeniu komisja dewizowa zaznacza, że import i eksport towarów dokonywanych w ramach towarowych transakcyj związanych, może się odbywać na zasadzie specjalnego zezwolenia, wydanego przez Związek Izb przem.-handlowych R. P. w Warszawie.

Równocześnie komisja dewizowa upoważniła niektóre banki dewizowe do wykonywania, bez względu na sumę przekazu i bez osobnego zezwolenia komisji, w terminie i wysokości oraz na warunkach podanych w zezwoleniu wydanem Związkowi Izb — przekazów zagranicznych sum należnych za importowany do Polski towar. Rozliczenie transakcyj kompensacyjnych odbywać się będzie wyłącznie w walutach obcych.

Przekazy do Niemiec.

Wobec zawartego porozumienia pomiędzy Polską i Niemcami w sprawie zamrożonych sum kolei państwowych w najbliższych dniach komisja dewizowa ma wydać okólnik regulujący sprawę przekazów do Niemiec.

Zapłata zobowiązań osób fizycznych i prawnych

mających zamieszkanie w Polsce, wobec takich osób, zamieszkałych w Niemczech, odbywać się ma bez względu na wysokość zgodnie z poniżej podanymi przepisami.

Zapłata za towary sprowadzone z Niemiec w ramach umowy polsko - niemieckiej z listopada r. ub., może być dokonywana tylko za pośrednictwem Polskiego Towarzystwa Handlu Kompensacyjnego. Należności za towary, sprowadzone z Niemiec przed wejściem w życie umowy tej, spłacane mogą być przez polskich dłużników również tylko przez wpłatę do Pol. Tow. Handlu Kompensacyjnego na t. zw. „konto blokowe“. To samo dotyczy zobowiązań wekslowych, chyba, że P. T. Handlu Kompensacyjnego stwierdzi, że zobowiązanie wekslowe nie pochodzi z tranzakcji towarowej, wówczas dłużnik regulować będzie mógł zobowiązania swe z weksli w sposób ogłoszony w jednym z poprzednich okólników komisji dewizowej.

Zobowiązania, wynikające z innych tytułów niż towarowe — z małymi wyjątkami — spłacane mogą być wyłącznie drogą przekazu za pośrednictwem Banku Polskiego i to bez potrzeby uzyskania zezwolenia komisji dewizowej. Postanowienie to stosować się będzie również do instytucji lub osób, które otrzymały od komisji dewizowej generalne zezwolenie na dokonywanie przekazów do Niemiec w inny sposób. Uprawnienia nadane im zostaną cofnięte, a banki dewizowe nie będą nadal dokonywać przekazów do Niemiec, na podstawie dotychczasowych zezwoleń bez wyraźnego i ponownego zatwierdzenia ich przez komisję dewizową.

Postanowienia te nie będą jednak miały zastosowania do już udzielonych przez komisję dewizową zezwoleń na przekaz wielokrotnych sum, przeznaczonych na koszty utrzymania.

Nowa lista agentów dewizowych.

Minister Skarbu zatwierdził dalszą listę agentów dewizowych, uprawnionych do handlu zagranicznemi środkami płatniczemi.

Na liście tej znajdują się: Bank Ludowy w Wodzisławiu, Bank Ludowy w Pelplinie, Polski Bank Ludowy w Wodzisławiu, Zjednoczony Bank Spółdzielczy w Brodnicy, Bank Ludowy w Tucholi, Powiatowy Bank Spółdzielczy we Włodzimierzu, D/B Natan Morgensztern w Warszawie, kantor wymiany A. Blumental i M. Czerwiński w Warszawie, kantor wymiany B. Heilsberg i J. Rotenbach w Warszawie, K. K. O. m. Wejherowa, K. K. O. pow. wadowickiego, K. K. O. pow. chełmińskiego, K. K. O. pow. makowskiego, K. K. O. m. Rawicza, K. K. O. m. Sanoka, K. K. O. pow. wrzesińskiego, K. K. O. m. Rybnika, K. K. O. m. Żory, K. K. O. m. Brodnicy, K. K. O. w Międzychodzie, K. K. O. w Starogardzie, K. K. O. w Lesznie i K. K. O. w Stryju.

WALKA Z HURTEM

Organizacje drobnych kupców coraz częściej występują do władz w sprawie zorganizowania handlu na podstawach spółdzielczych w celu umożliwienia drobnym kupcom czynienia zakupów bez pośrednictwa hurtownika. Akcja ta często zabarwiona politycznie jest prowadzona nie tylko w dziedzinach handlu spo-

żywczego, ale również wyłania się coraz wyraźniej w włókiennictwie, branży obuwianej, galanterji i t. d. Akcja ta znajduje obecnie oddźwięk w sprecyzowanym projekcie ustawy o spółkach udziałowych, które nie byłyby spółdzielniami, a jednak umożliwiałyby drobnym kupcom zrzeszanie się w celach zakupowych.

Organizacje kupców hurtowników zajęły w tej sprawie pozycję wyczekującą. Praktyka wykazała, że prowadzenie takich wspólnych zakupowych spółek kończy się albo krachem finansowym takiej spółki, względnie niesnaskami o posmaku kryminalnym.

Kronika.

PRZED ATAKIEM LOTNICZO-GAZOWYM W KRAKOWIE

Na murach miasta rozlepiono afisze, zawiadamiające o mającym nastąpić w dniu 26 września b. roku ataku lotniczo-gazowym na Kraków.

Będzie to pierwsza tego rodzaju próba w Krakowie, która ma na celu z jednej strony ćwiczenie obrony miasta w razie ataku gazowego przez nieprzyjaciela, z drugiej zaś strony ma unaocznić społeczeństwu grozę przyszłej wojny lotniczo-gazowej.

Mieszkańcy miasta Krakowa będą mieli sposobność przekonać się jak wielkie grozi im niebezpieczeństwo ataku lotniczo-gazowego, jak konieczną jest praca nad przygotowaniem należytej obrony.

Nie wątpimy, że Liga Obrony Powietrznej Państwa, która od lat spełnia misję uświadamiania społeczeństwa o groźnych skutkach przyszłej wojny lotniczo-gazowej zyska poważny sukurs ze strony tych wszystkich, którzy dotychczas zaniedbali przystąpienia do L. O. P. P.

W szczególności kupiectwo krakowskie winno przez masowy akces do L. O. P. P. zadokumentować, że dobrze rozumie swe obowiązki **wobec Państwa i wobec zadania L. O. P. P.**

Sprzedaż artykułów spożywczych po godz. 19

Memorjał Zw. zakładów gastronomicznych

Koło Właścicieli Zakładów Gastronomicznych przy Centralnym Związku Detalicznego Kupiectwa Chrześcijańskiego R. P. wystosowało do Ministerstwa Przemysłu i Handlu memorjał, w którym prosi o pozwolenie zakładom gastronomicznym sprzedawania na zewnątrz artykułów spożywczych również po godzinie 19-tej. W szczególności chodzi o sprzedaż wyrobów wędliniarskich, wyrobów cukierniczych i pieczywa, napojów chłodzących, nabiału i owoców, artykułów kolonialnych pierwszej potrzeby jak: herbaty, kawy oraz cukru, wreszcie trunków, piwa i papierosów — oczywiście jeśli zakłady posiadają koncesję na handel tymi artykułami.

W memorjale właściciele zakładów gastronomicznych wskazują, iż konsumenci nie zawsze są w możności zaopatrzyć się w artykuły spożywcze do godziny przepisowej, t. j. do 19 i stąd powstają zgłoszenia nabywców do kawiarń po artykuły pierwszej potrzeby. Ludność nie jest w możności w wielu wypadkach zastosować się do godzin „unormowanych" już to z racji charakteru zatrudnienia, już to wskutek przypadkowych odchyleń od normalnej pracy.

Właściciele zakładów gastronomicznych podkreślają dalej, że zezwolenie na sprzedaż artykułów spożywczych w kawiarniach nie zmniejszy w niczym obrotów w sklepach spożywczych, zwiększy natomiast obroty kawiarni, mleczarni itp., a tym samym podniesie rentowność tych przedsiębiorstw i powiększy ilość zatrudnionych pracowników.

Sprawa powyższa jest obecnie opinjowana przez poszczególne organizacje kupieckie.

Przejściowy zastój na rynku wełnianym.

Ceny od 5 do 10 proc. wyższe

W branży tkanin wełnianych nastąpiło ostatnio dość znaczne skurczenie obrotów, co przypisać należy z jednej strony świętom żydowskim, z drugiej — poważnym zakupom, dokonanym w sierpniu i początkach bież. mies. Ponieważ kupiectwo nie zdołało jeszcze wyzbyć się nabytych dotychczas towarów, zwłaszcza wobec ciepłych pogód — narazie ograniczyło dalsze zakupy.

Według przewidywań wzrost obrotów na rynku tkanin wełnianych nastąpi dopiero w przyszłym miesiącu, tym nie mniej sezon zimowy w omawianej branży winien mieć przebieg pomyślny, zarówno ze względu na zaznaczający się wzrost popytu, jak i stosunkowo niewielkie dotychczas zakupy ze strony kupiectwa.

Ceny tkanin wełnianych w porównaniu z cenami z poprzedniego sezonu zimowego kształtują się obecnie w granicah od 5 do 10 proc. wyższych, warunki pokrycia traktowane są indwidualnie. Dostawcy, którym bardzo zależy na uzyskaniu gotówki, udzielają odbiorcom poważniejszego nawet konta, mocne natomiast finansowo firmy przyjmują pokrycie wekslowe, jednakże tylko krótkoterminowe od trzech do maksimum czterech miesięcy.

Wypłacalność klienteli w branży wełnianej jest zupełnie zadawalająca.

Jeżeli chodzi o popyt na towary zimowe, to w tej chwili cieszą się znacznie większym popytem materiały wełniane damskie, aniżeli męskie, zdaniem jednak kupców, popyt na towary męskie wydatnie wzrośnie już w początkach przyszłego miesiąca.

Zwalczanie nieuczciwej konkurencji w handlu.

W celu unormowania rodzimego przetwórstwa i handlu rybnego i zapobieżenia uprawnianiu w nich nieuczciwej konkurencji, Związek Izb Przemysłowo-Handlowych opracował **projekt rozporządzenia o oznaczaniu szprotów wędzonych i innych przetworów rybnych w obrocie handlowym,** przesyłając szczegółowe umotywowanie jeszcze we wrześniu ub. r. do ministerstwa przemysłu i handlu.

W projekcie ujęto sprawę **wagi netto i dopuszczalnych odchyleń** oraz napisów, które winny znajdować się na opakowaniu przetworów rybnych.

Mimo kilkakrotnych dalszych wystąpień do ministerstwa, w których Związek Izb zwracał uwagę na doniosłość powyższego rozporządzenia specjalnie dla przemysłu i handlu naszego wybrzeża i mimo dodatkowego zaopinjowania projektu ministerstwa w styczniu b. r., sprawa dotychczas nie doczekała się dalszej realizacji.

Obecnie Związek Izb raz jeszcze zwrócił się do ministerstwa z prośbą o jak najszybsze wydanie rozporządzenia.

Oznaczanie niektórych towarów w handlu detalicznym.

W Nr. 68 Dziennika Ustaw ogłoszone zostało rozporządzenie Rady Ministrów o oznaczaniu pochodzenia niektórych kategoryj towarów w wewnętrznym handlu detalicznym. Rozporządzenie to dotyczy następujących artykułów: wyrobów toaletowych i mydeł, środków kosmetycznych, wyrobów perfumeryjnych, artykułów żywności oraz środków odżywczych i djetetycznych, o ile artykuły te i środki sprzedawane są w gotowym opakowaniu, wód mineralnych naturalnych i sztucznych, tak leczniczych, jak i stołowych, preparatów leczniczych, środków opatrunkowych, wyrobów pyrotechnicznych, a mianowicie: ogni sztucznych, w szczególności rakiet, bomb, pocisków, kół ognistych, słońc ognistych, wiatraków ognistych, kaskad ognistych, rzymskich świec, obrazów pyrotechnicznych, zabawek pyrotechnicznych, a w szczególności naboi do pistoletów dziecięcych, żabek, bąków i t. p. przedmiotów wybuchowych, służących do wywoływania efektów artystycznych, a w szczególności petard sygnalizacyjnych i ostrzegawczych, przedmiotów łatwozapalnych, a w szczególności lontów, zapalników, pochodni magnezjowych, ogni bengalskich pod wszelkimi postaciami i świec dymnych.

W odniesieniu do wszystkich tych, wyżej wymienionych artykułów, na każdym towarze winna być umieszczona firma przedsiębiorstwa, która dany towar wyprodukowała, jego siedzibę główną oraz miejsce fabrykacji lub wyrobu towaru, o ile towar wyprodukowano nie w miejscu siedziby przedsiębiorstwa. Siedziba przedsiębiorstwa oraz miejsce fabrykacji winno być wykonane literami identycznej wielkości. Oznaczenia winny być umieszczone bądź na etykietach, jeżeli towar znajduje się w opakowaniu, bądź też na samym towarze. W każdym jednak razie niedopuszczalne jest umieszczanie tych oznaczeń na specjalnych nalepkach, jak również umieszczanie ich na etykiecie w sposób, wprowadzający w błąd lub mało widoczny.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia. Rozporządzenie ogłoszone zostało w dniu 10 września br. Do rozporządzenia dodano sankcję karną przez powołanie się na art. 7 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Artykuł ten stanowi, że osoby niestosujące się do omawianego rozporządzenia, karane będą grzywną do 600 zł. i aresztem do dni 3 lub jedną z tych kar.

Z KRONIKI ŻAŁOBNEJ.

Onegdaj zmarł błp. **MAREK NADEL,** współwłaściciel najstarszej firmy spedycyjnej **Langer i Nadel** w Krakowie. **Błp. zmarły był długoletnim wiceprezesem Związku** Spedytorów, ciesząc się zarówno w gronie Kolegów jakoteż wśród najszerszych sfer kupiectwa opinją nieskazitelnego, sumiennego człowieka, wybitnego fachowca. Błp. Zmarłemu, powszechnie znanemu dla jego szlachetności i filantropji towarzyszył ogólny żal na Jego ostatniej drodze doczesnej.

Osieroconej Rodzinie przesyła wyrazy serdecznego współczucia

Prezydjum i Wydział
Krak. Stowarzyszenia Kupców.

Postulaty handlu
na naradzie gospodarczej.

Na konferencji gospodarczej, zwołanej przez rząd w dniach 15 i 16 b. m. wygłosił p. Brun, imieniem kupiectwa polskiego następujące przemówienie:

Jeżeli sięgnąć pamięcią w nastroje, jakie panowały u nas jeszcze niespełna rok temu i porównać je do chwili obecnej, to objektywnie przyznać trzeba, że coś się zaczyna zmieniać tak, jakby na lepsze i że powolutku zaczynamy posuwać się naprzód.

W jakim stopniu to drgnięcie naszego życia gospodarczego zawdzięczamy ogólno - światowej konjunkturze,, która spowodowała zwyżkę cen płodów rolnych i pewną poprawę w produkcji przemysłowej, a w jakim stopniu posunięciom naszej polityki gospodarczej, zmierzającej do zapanowania nad równowagą budżetową, do utrzymania stałości naszego pieniądza — trudno jest powiedzieć, ale sądzę, że właśnie współdziałanie tych wszystkich czynników zewnętrznych i wewnętrznych — wywołało wzbudzenie naszego zachwianego już zaufania do własnych sił i pozwala nam już dzisiaj patrzeć z większą nieco wiarą w bardziej jaśniejsze może jutro.

Z tych też względów należy zdaniem moim uznać, że pierwszy etap zasadniczych niewątpliwie ciężkich, lecz koniecznych posunięć obecnego rządu w dziedzinie polityki walutowej i skarbowej, który aczkolwiek w początku budził w większości z nas różne wątpliwości i budzi je jeszcze i dzisiaj w tem czy innem posunięciu, został naogół pomyślnie rozwiązany.

Nieufność wzajemna narodów powodująca coraz większy wyścig zbrojeń i w związku z tem odezwa naszego Naczelnego Wodza, stawiają obecnie całe nasze życie gospodarcze w obliczu nowych zadań, nowych wysiłków i nowych nakładów, których celem ma być przed wszystkim zapewnienie bezpieczeństwa dla naszej Ojczyzny.

Akcja ta, łącząc się z zasadniczą linją przewodnią polityki inwestycyjnej Rządu, poza zapewnieniem nam bronności Państwa będzie miała dodatni wpływ także na układ naszych stosunków socjalnych i na dalsze ożywienie obrotów rynku wewnętrznego.

Wydaje mi się, że moment ten, przy jednoczesnej poprawie ogólnokonjunkturalnej, jaką zaczynamy odczuwać, winien być już wykorzystany dla przygotowania niektórych zasadniczych zmian w dziedzinie polityki gospodarczej i skarbowej, a to w celu stworzenia trwalszych podstaw rozwoju sił gospodarczych kraju, opartych na inicjatywie prywatnej.

Na czoło tych zagadnień po za odetatyzowaniem naszego życia i stopniowem likwidowaniem zbędnych reglametnacyj, wysuwa się sprawa zasadniczej reformy obciążeń publ. w ich całokształtcie pod kątem widzenia ich wysokości i struktury, a szczególnie aktualną staje się sprawa jaknajszybszego obniżenia wysokości lub przynajmniej ograniczenia czasu trwania tak zwanego „specjalnego podatku od uposażeń urzędniczych“, podatku, który wprawdzie pozwolił na osiągnięcie szybkiej równowagi budżetowej, ale który najbardziej ze wszystkich uderzył w masy urzędnicze, a więc w siły konsumpcyjne ludności miejskiej.

Jednakże muszę przyznać, że po za tą bolesną koniecznością, w ostatnim okresie prac Rządu w dziedzinie skarbowej, całe szeregi spraw zasługują na pozytywną ocenę.

Do takich w pierwszej linji zaliczam coraz liczniejsze scalenia, system ugód przy ryczałcie, komasację, technikę ściągania podatków, a także zmianę nastawienia niższych władz skarbowych w stosunku do płatników. Szczególnie na tym ostatnim odcinku, o ile mi wiadomo, nastąpiła już dość znaczna poprawa.

Dążenie do przywrócenia pełnego zaufania między urzędem i płatnikiem po przez najbardziej życiowe, nie biurokratyczne, a sprawiedliwe traktowanie te-

go ostatniego, jest w moim rozumieniu jedyną właściwą drogą wiodącą do celu.

Przechodząc do spraw, specjalnie ważnych dla handlu polskiego, uważam za swój obowiązek stwierdzić, że kilka spraw zasadniczego dla nas znaczenia zostało ostatnio pozytywnie dla nas załatwionych.

Jako jeden z etapów zrównania warunków pracy między handlem prywatnym i spółdzielczością, umożliwiono nam tworzenie hurtowych placówek kupieckich na warunkach zbliżonych do tych, na jakich działają placówki spółdzielcze.

Sprawa udostępnienia kredytu dla kupiectwa detalicznego wkroczyła już również na realne tory i to głównie dzięki niezmiernie życzliwemu odniesieniu się do niej p. Grubera, prezesa P. K. O.

Wprawdzie wysokość przyznanego nam kredytu w postaci jednego miliona złotych nie rozwiązuje zagadnienia kredytowego dla kupiectwa polskiego w dostatecznie szerokich ramach, tem niemniej napawa nas ten milion nadzieją, że i tutaj ruszymy z martwego punktu.

Sądzę, że racjonalne zasilanie kredytem nowopowstających, bądź też zmodernizowanych placówek handlowych, a przedewszystkiem oparta na zdrowych zasadach pomoc kredytowa dla powstających hurtowni kupieckich, powołanych do życia przez zbiorowy wysiłek organizacyj kupiectwa polskiego, posiada pierwszorzędne znaczenie dla odbudowy i zracjonalizowania rynku wewnętrznego.

Wreszcie podkreślić muszę fakt szczęśliwego rozwiązania trudności w odniesieniu do sprawy wyjęcia lokali handlowych z pod ustawy o ochronie lokatorów. Warunek możliwie łagodnego i stopniowego przechodzenia od szkodliwej reglamentacji panującej w tej dziedzinie od tylu lat, do wzajemnych umów, a więc do pełnej swobody uznany został przez czynniki rządowe, ku zadowoleniu kupiectwa, za konieczne uzupełnienie dekretu nowelizującego ustawę o ochronie lokatorów.

Wszystkie te posunięcia zostały przeprowadzone dzięki umożliwieniu nam nawiązania bezpośredniej dyskusji z czynnikami miarodajnemi do p. Vice-Premiera włącznie.

To mi daje asumpt do stwierdzenia, że jeżeli i nadal mamy pracować nad ulepszaniem naszego życia, dostosowywaniem go do czasów przeżywanych, a przy tem usuwać często drobne, a nieraz przykre i wprost dokuczliwe przerosty reglamentacji naszego życia, to objektywna, bliska i stała współpraca sfer gospodarczych i rządowych wydaje mi się niezbędną.

Za dotychczasowe współdziałanie z nami resortów gospodarczych z p. Vice-Premierem na czele, serdecznie dziękuję, ale równocześnie proszę o dalsze pogłębienie i zacieśnienie tego współdziałania, bo wierzę, że te ciężkie i trudne zadania, które niosą nam dzisiejsze czasy, dadzą się rozwiązać tylko na jednej drodze: nie przez laissrer fairyzm starego liberalizmu i nie przez omnipotencję państwa w takim czy innym ustroju faszystowskim, ale po przez najściślejszą współpracę Rządu z zorganizowanem życiem gospodarczem i zorganizowanego życia gospodarczego z Rządem.

UDZIELANIE PŁATNIKOM SZCZEGÓŁOWEGO UZASADNIENIA WYMIARU PODATKOWEGO

Według relacji zainteresowanych płatników, niektóre Urzędy Skarbowe, udzielające na podstawie art. 101 uzasadnienia wymiaru podatkowego na piśmie ograniczały się do ogólnikowych uwag, jak np., że podstawą wymiaru była dokonana lustracja, względnie iż wymiaru dokonano stosownie do odnośnego artykułu ordynacji. W związku z tem poszczególne izby przemysłowo-handlowe uznały, iż powyższą praktykę zakwalifikować należy za sprzeczną z przepisami art. 101 ordynacji, oraz ogólnie przyjętą zasadą, w myśl której za uzasadnienie uważa się przytoczenie podstaw faktycznych i prawnych, które wpłynęły na daną decyzję.

Uwzględniając, iż praktyka odnośnych Urzędów poza niezaprzeczoną kolizją z ordynacją, przynosi płatnikom znaczne straty materjalne, gdyż płatnik, będący w posiadaniu wspomnianego niedostatecznego uzasadnienia, nie ma możności rozprawienia się w odwołaniu z ustalonym wymiarem, Izby Przemysłowo-Handlowe zwróciły się do Izb Skarbowych o polecenie podległym Urzędom, aby sporządzały uzasadnienie wymiaru w myśl wskazań ordynacji i ogólnie przyjętych zwyczajów prawnych.

Izby Przemysłowo-Handlowe podniosły przy tej sposobności, iż udzielenie płatnikom szczegółowego uzasadnienia wymiaru, zapobiec może składaniu notorycznie zbędnych odwołań, o ile uzasadnienie przekona płatników, że wymiar zgodny jest z stosunkami faktycznemi.

Łódzka Izba Skarbowa wydała już w poruszonej sprawie odpowiednie zarządzenie, idące po linii przedstawień Izby Przemysłowo-Handlowej w Łodzi.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. N. Józef Haller

Drukarnia Józefa Fischera, Kraków Grodzka 62. Telefon 104-12.